18

İşçi Bülteni Özel Sayı 294
Nisan 2008

Topkapı İşçi Bülteni

Yıkım ve kölelik yasalarına, sömürüye, zulme ve işçi kıyımlarına karşı,

1 Mayıs'ta Taksim'e!

İşçi arkadaş!

1 Mayıs, işçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma günü olarak 120 yıldır kutlanıyor. 120 yıldır dünyanın dört bir yanından işçiler, din-dil-milliyet gibi farklılıkları bir yana bırakıp alanlarda buluşuyorlar. 1 Mayıs alanlarına, "efendileri"ne karşı tek bir yumruk olarak çıkıyorlar. Çalınan hayatlarını ve haklarını istiyor, sömürüsüz ve zincirsiz bir gelecek için mücadele ediyorlar.

İşçi arkadaş!

Bu yılın 1 Mayıs'ında alanlara çıkmak için her zamankinden daha çok nedenimiz var. Çünkü, hayatımız ve geleceğimiz tehlikede!

İşçi sınıfını köleliğe mahkum etmek isteyen sermaye sınıfı, saldırılarını AKP'nin eliyle sürdürüyor. Bu saldırıların en büyüğü kuşkusuz onbinlerce işçi ve emekçinin iş bırakarak alanlara çıkıp tepki gösterdiği SSGSS Yasa Tasarısı'dır. Bu yasa meclisten geçerse, "paran kadar sağlık, mezarda emeklilik" ipi boğazımıza geçirilmiş olacak.

Bitmedi. Bu saldırı yasasının arkasından bir yenisi daha hazırlanmakta. Kıdem tazminatı hakkıyla birlikte daha birçok kazanılmış hakkı ortadan kaldıracak yeni bir saldırıyla, elimizde avucumuzda hiçbir şey bırakılmayacak.

Çalışma ve yaşam koşullarımız tam bir cehennemi andırıyor. Sigortasız, düşük ücretlerle uzun saatler boyunca çalıştırılıyoruz. Bazen üç kuruşluk ücretimizi dahi almakta zorlanıyoruz. Dahası, işçi hayatı hiçe sayılıyor. Ülkenin dört bir yanında toplu işçi ölümleri birbirini izliyor. İşçiler beşer-onar mezara gönderiliyor. Davutpaşa'daki kitlesel işçi katliamı hala belleklerimizdeki tazeliğini koruyor.

Emekçi halklar arasına düşmanlık tohumları ekiliyor, emperyalistlerin çıkarları uğruna kardeş halklara yönelik savaşlara sürülmek isteniyoruz.

İşçi arkadaş!

Mezarda emeklilik, paran kadar sağlık yasası olan yeni sosyal güvenlik yasasını çöpe atmak için,

Bir ay boyunca kan ter içinde çalışmamıza rağmen bize reva görülen sadaka ücretlerine hayır demek için,

Sigortasız, sendikasız, taşeron sistemiyle kölece çalıştırılmaya geçit vermemek için,

Patronların sömürü cehenneminde beşer onar kıyılmaya hayır demek ve Davutpaşa'da katledilen arkadaşlarımıza sahip çıkmak için,

Emperyalist köleliğe, savaşa ve şovenizme karşı "işçilerin birliği, halkların kardeşliği" için,

1 Mayıs'ta, "birlik-mücadele ve dayanışma" alanında yerimizi alalım!

İşçi arkadaş,

1 Mayıs'ta Taksim'deyiz. Geçen yıl devlet işçilerin 1 Mayıs alanı olan Taksim'e çıkmalarına engel olmaya çalışmış ancak başaramamıştı. Bu yıl da işçiler Taksim'de, 1 Mayıs alanında olacak. Sermayenin çürümüş ve kokuşmuş düzenine karşı insanca bir yaşamın ve özgür bir geleceğin mümkün olduğu sosyalizmin bayrağını yükseltecekler.

Bizler de, matbaalardan, PTT'den, Bayer'den, Şişecam'dan, Ülker'den, İska'dan, Perfektüp ve daha birçok fabrika ve atölyeden çıkıp 1 Mayıs alanındaki sınıf kardeşlerimizle buluşacağız.

Tüm işçi arkadaşlarımızı, 1 Mayıs'ta alanlara çıkmaya, sömürüye ve köleliğe karşı bölgemizde bir mücadele mevzisi olan Topkapı İşçi Derneği saflarına katılmaya çağırıyoruz.

Yaşasın 1 Mayıs!

Yaşasın birlik, mücadele ve dayanışma!

Topkapı İşçi Derneği

İşçinin emekçinin bayramı 1 Mayıs

1 Mayıs tarihe işçi bayramı yazılacak,
Ebediyen emekçiler dayanışması olacak,
Bizden sonra gelen emekçi kardeşlerimize kalacak,
Emekçiler alanlarda bayramını kutlayacak.

Çarpıtıp adına bahar bayramı diyorlar
Bunca emekçiyi hakkından mahrum ediyorlar
Emekçiyi işçiyi hak sahibi görmüyorlar
Tek yumruk sözbirliği yapmasak eziyorlar

Emekçi yılda bir gün senin bayramındır
1 Mayıs, kendini ifade edeceğin anındır
Faşizmin istediği emeğin ve canındır
İradeli ol karşı koyacak kırmızı al kanındır

Alicanım, tek çatı altında büyük güç doğar
İşçi Derneği bizim içindir, hakkımızı sağlar
Birlik gücümüze karşı dayanmaz dağlar
Bütün dünya emekçilerinin dayanışması güç sağlar.

Alican 21.03.2008

Topkapı İşçi Derneği
Davutpaşa Cad. Tim 1 İş Merkezi, Kat 4 No:230 Topkapı
Tel: 576 11 51 / e-mail: topkapi_iscileri@yahoo.com

Hükümet sosyal güvenlik hakkımızı gaspetmekte kararlı, kıdem tazminatı hakkı da sırada!

Biz karşı çıkarsak yapamazlar!

Mart başında meclis gündemine getirilen SSGSS Yasa Tasarısı, üç saatlik iş bırakma eyleminin ardından sendikalarla görüşülmek üzere "geri çekildi". Ardından göstermelik bazı değişikliklerle ve sendika ağalarının onayı ile yeniden mecliste görüşülmeye başlandı.

Hükümetin gündeminde sosyal güvenlik hakkından sonra kıdem tazminatı hakkımız var. İş başına geldiğinden bu yana yalnızca işçilerin elinden neyi alabileceğini, hangi işçi hakkını nasıl yiyeceğini düşünen ve bunun için türlü yollara başvuran hükümet, "istihdam paketi" olarak tanımladığı paketinde kıdem tazminatının nasıl iç edeceğini de planlıyor.

Artık hepimiz biliyoruz ki, hükümetin amacı üzüm yemek değil, bağcıyı dövmektir. Yani hiçbir şeyi düzeltmeyi değil, tersine tüm faturayı işçi ve emekçiye kesmektir niyeti. Elimizde çok az şey kaldı. Adeta kırıntılar diyebileceğimiz kadar az şey. Çıkan her yeni yasa elimizden bir hakkımızı alıp götürdü. Şimdi iki geniş kapsamlı saldırı yasası ile yüzyüzeyiz. Bu yasalar çıkarsa bizim için artık son kırıntılar da gitmiş olacak.

Bu yasalar çıkmamalı!

Hükümet ısrarlı. Bu yasalar çıkmazsa büyük krizler doğarmış. Güya sosyal güvenlik için bütçeden aktarılan kaynaklar büyük bir açık yaratıyormuş vs., vs... Tüm bunların yalan olduğunu biliyoruz. Çünkü, bütçe açığı işçilerin elindeki kırıntı haklardan değil, tam tersine işçilere yapılan haksızlıklardan kaynaklanıyor.

Bir kere bu ülkede, onmilyonun üstünde kaçak işçi çalıştırılıyor.

Ey hükümet yetkilileri, gel Topkapı'ya, matbaa işçilerinin, metal işçilerinin, cam işçilerinin, tekstil işçilerinin çalışma koşullarını gör, onların çalışma biçimini düzenle, kayıt altına al!

Ey hükümet yetkilileri, bu ülkede halen işçiler 7 bin gün prim ödeyerek emekli oluyor ve 500 lira maaş alıyor. Ama siz meclisinizde üç yıl oturanlara 6 bin lira maaş bağlamayı görev biliyorsunuz. Bizden kesecekleriniz bunu karşılar mı?

Ey hükümet yetkilileri, siz ordu, polis ve Diyanet'e akıl almaz paralar akıtıyorsunuz. Bizden çalıp çırptığınız vergiler bunu karşılar mı?

Ey hükümet yetkilileri, bize gelince kara delik dediğiniz kaynakları, misliyle patronlara teşvik olarak aktarıyorsunuz. Ücretlerimizden kesilen primler bunu karşılar mı?

Biz işçiler, sizin bu yalanlarınızı ciddi bulmuyoruz, inanmıyoruz. Bizlerden çalıp çırptıklarınız sizin yediklerinizi karşılamaya yetmiyor. Bunu da en iyi siz biliyorsunuz ve daha fazlasına gözünüzü dikiyorsunuz. Kafanız sadece haklarımızı gaspetmeye çalışıyor. Şunu bilin ki, artık biz de ne yapacağımızı biliyoruz. Haklarımıza sahip çıkacak, yeni kazanımlar için mücadele edeceğiz.

Çünkü biliyoruz ki, biz karşı çıkarsak yapamazsınız!

Bir çorap işçisi ile çorap sektöründe yaşanan sorunlar üzerine konuştuk...

"Çalışma ve yaşam koşulları kötüleşirken çözümün adresi İşçi Derneği"

- Çorap sektöründeki koşullar hakkında bilgi verebilir misin?

- 2002'den sonra çorap sektöründe koşullar kötüleşti. Bunun sebepleri nelerdir? Birincisi, piyasanın serbestleşmesi ve dünya piyasalarına entegre olmasıdır. İkincisi, şirketler arasındaki rekabetin keskinleşmesidir. Üçüncüsü, hesapsız üretim yapıldığından piyasada aşırı bir ürün fazlasının oluşmasıdır.

Tüm bu nedenlerden ötürü, sektördeki şirketlerin çoğu iflas etti. Bir kısmı ise büyüdü. Yani sermaye birbirini yedi. Az sayıda şirket palazlanırken, diğerleri silinip gittiler sektörden. Ayakta kalmak için çok çetin bir savaştı bu.

- İşçiler bu durumdan nasıl etkilendi?

- Bu süreçte en çok zarar gören işçiler ve kendi küçük atölyesinde üretim yapan küçük esnaf oldu. Sektörde genel olarak haftalık yevmiye ile çalışılır. İşçiler, 2002'den sonra ücretlerine zam alamadılar. Hala aynı paraya çalışıyorlar. Çoğu işi bırakmak zorunda kaldı. Ya da işten atıldılar. Çalışma koşulları alabildiğine ağırlaştı. Örneğin, daha önce 2 vardiya halinde çalışıp 10 makineye bakan bir makineci, şu an 3 vardiya olan çalışma düzeninde en az 20 makineye bakıyor. Ama bu ücretlere yansımadı. Sermaye birbirini yerken fatura bir kez daha suskun kalan işçiye ödetildi.

Küçük işletmelerde çalışan işçilerin durumu daha da kötü. Onlar aynı zamanda sigortasız çalışıyorlar.

Sektörde en çok zarar görenlerin başında işçiyken biriktirdikleri paralarla atölye açan küçük üreticiler geliyor. Çünkü 6 senedir büyük şirketlerle aynı fiyata mal üretiyorlar. Ama girdi fiyatları arttı. Kiralar her sene yüzde 15 dolayında arttı. Vergiler arttı, muhasebe giderleri arttı. Su, elektrik vb. giderleri arttı. Çoğu bu nedenle ya atölyelerini kapattı, ya da az sayıdaki işçilerini de çıkarıp kendileri çalışmak zorunda kaldılar. Şimdi onlar eskisinden çok daha uzun saatler boyu çalışmak zorundalar. Hatta eski çalışma şartları olsa atölyelerini kapatıp gidip bir fabrikada çalışacaklar.

Ama şu an bu imkanları da olmadığı için ayakta kalma savaşı veriyorlar.

- İşçi ve emekçiler bu sorunlara karşı çözüm bulmak için ne yapabilirler?

- İşçilerin ve emekçilerin bir araya gelip, birlikte ortak çözüm yolu aramaları çözüm için en kritik noktadır. Sektöre hakim orman kanunlarına son vermek ve insanca çalışma ve yaşam koşullarını sağlamak için hep birlikte hareket etmeleri gerekir. Çözümün bugün tek adresi olarak İşçi Derneği duruyor. Bunun için tüm işçi ve emekçi kardeşlerimizi dernek çatısı altında toplanmaya çağırıyorum. Çözümü burada bulabiliriz. Birbirimizi ezmek yerine, dayanışarak haklarımızı kazanabiliriz.

- Son olarak ne söylemek istersin?

- İnsan dünyaya niçin gelmiştir. İnsan dünyaya önce yaşamak için gelmiştir. Yaşamak için de yaşam koşullarının olması lazım. Karnı acıktığında doyurması lazım. Soğuktan korunmak için elbise alması lazım. 8 saat çalışıp 8 saat uyuyup 8 saat sosyal faaliyetlerde bulunması lazım. Görmek isteyip de göremediği yerleri görmesi lazım. Tüm bunlar insan hakkıdır. İnsan, para, mal ve mülkün kölesi olmamalı. İnsanlık değerlerini bilmeli ve yaşamalı. Tabi bunun için de toplumda da sınıflar olmamalı.

İşçiler arasındaki rekabetin tek kazananı patronlardır!

Ya hep beraber, ya hiçbirimiz!

Merhaba arkadaşlar,

Ben pedalda çalışan bir matbaa işçisiyim. Size, yüzyüze kaldığım bir sorundan bahsetmek istiyorum. Biliyorum ki bu sorun, sadece benim sorunum değil. Bu sorunu matbaa sektöründe şu ya da bu biçimde yaşamayan arkadaşımız yok gibidir. Sorunun adı, işçiler arasındaki rekabet. Başka bir ifadeyle, işçilerin birbirinin kuyusunu kazması da denebilir buna.

Arkadaşlar, bu sorunun nasıl yaşandığını pek çoğumuz biliyoruz ama ben yine de kendi yaşadıklarımla örneklemek istiyorum.

Kısa bir süre önce işsiz kaldım. İşsiz kalmamın nedeni, patronun yaptığım işi daha düşük bir ücretle yapacak bir işçi kardeşimizi işe almasıydı. Ben, 1 milyarın üzerinde bir aylıkla çalışıyordum, ayrıca sigortamın yapılmasını da şart koşuyordum. Fakat patronun yeni işe aldığı arkadaşımız aynı işi, 650 milyona yapmayı kabul etmişti. Ayrıca sigorta da istemiyordu. Patron bana ya bu koşullarda çalışmaya razı olursun ya da yerine bu işçiyi alırım dedi, ben de kesin bir şekilde reddettim. Bunun üzerine de kapının önünde buldum kendimi.

Buna sınıf kardeşinin kuyusunu kazmak denir arkadaşlar. Ama kaybeden sadece ben değilim, kaybeden hepimiz oluyoruz. Çünkü, bu sorunu sadece ben yaşamıyorum. Bugün matbaa sektöründe her işçi arkadaşımız aynı sorunla yüzyüze kalmaktadır. Öyle ki, patronlar bunu bir silah olarak kullanarak şu an, hemen tüm mesleklerde ücretleri düşürmüş bulunuyorlar. Örneğin bugün pedal işçisinin ücret ortalaması, yaklaşık 650-800 arasında oynamaktadır. Oysa biz bu ücreti 5 yıl önce alıyorduk. Selefoncular artık 600-700'e çalışıyorlar. Ofset ustasının ücreti ise 1 milyar sınırının altına inmiş bulunuyor. Böyle giderse, bu ücretlerin daha da aşağılara inmesi şaşırtıcı olmayacak. Bugün benim yerime 650'ye işe giren arkadaşımız yarın 600'e çalışabilecek başka biri tarafından işinden edilebilecektir.

Böyle yaparak, hep beraber bindiğimiz dalı kesiyoruz. Çünkü, örgütsüzüz. "Her koyun kendi bacağından asılır" diyor ya bu düzen bize, hepimiz bu düşünceyle hareket ettiğimiz için kendimizi bacağımızdan asılı buluyoruz. Oysa, "hepimiz birimiz için" anlayışıyla hareket edip birleşebilsek ve tek bir yumruk gibi hareket edebilsek durum farklı olurdu. Birlikte hareket ettiğimizde her iş için bir ücret belirleyip bunun altında çalışılmasına izin vermezdik. Dahası, yine birlikte belirlediğimiz bir ücret artışını patronlara dayatabilirdik. Eğer bu talebimiz kabul edilmezse, "işine gelmiyorsa, işini yapacak tek bir işçi bulamazsın" diyebilirdik. Ola ki, aldığımız karara uymayan bir işçi olursa, işçilerin grev kırıcılarına uyguladığı türden yaptırımlara da başvurabilirdik.

Bu düşüncelerimin bir hayal olmadığını biliyorum. Çünkü bugün sendikalı işyerlerinde yapılan esasta budur. Geçmişte onlar da dağınıklardı ve birbirlerinin kuyusunu kazmakla meşguldüler. Fakat sonra tek yumruk olup sömürünün önüne engel koyabildiler. Biz neden yapmayalım. İşte Topkapı'da artık bir *İşçi Derneği* var. Bu dernek altında birleşebilir, büyük bir güç haline gelebiliriz. "Her koyun kendi bacağından asılır" diye buyurup bizi koyunlar gibi asan patronlara karşı "hepimiz birimiz, birimiz hepimiz için" diyerek çıkabiliriz.

Pedal ustası Metin

Taşeronlaştırma katmerli sömürü demektir!

Taşeronlaştırmaya hayır, tüm işçilere kadro ve örgütlenme hakkı!

Taşeronlaştırma çığ gibi büyüyor. Taşeronlaştırma ile birlikte bir dizi hak ihlalinin önü açılmakta. Örgütlü işçi sayısının az olduğu ülkemizde taşeronlaştırma uygulaması, özellikle büyük patronlara kuralsız sömürme özgürlüğü sağlıyor. Deyim yerindeyse, büyük patronlar kuralsız ve vahşi çalışma düzenini taşeron kullanarak, böylece kendilerini sıkıntıya sokmadan uygulama olanağı buluyorlar. Böylelikle hem örgütlenmenin önüne büyük bir set örülüyor, hem de örgütlü işçileri daha kötü şartlarda çalışmaya boyun eğdirmek için baskı aracı olarak kullanılıyor.

Taşeron çalıştırma ile patronlar, işçileri bölerek rekabet içerisine sokmaktadır. Böylelikle kadrolu-taşeron diye bölünen işçiler, hakları uğruna mücadele etmek yerine birbirlerine düşman olmaktadırlar. Kadrolu işçiler, taşeron işçileri tehdit olarak görmekte ve onlara ikinci sınıf insan muamelesi yapılmasına onay vermektedirler. Tersinden de taşeron işçileri, kadrolu işçi ve emekçilere yönelik saldırıları belli bir hoşnutlukla karşılayabilmektedir.

Bu koşullarda taşeron işçisi, çeşitli sosyal haklara sahip olan ücretleri nispeten yüksek kadrolu işçi ve emekçiler yanında asgari ücret dışında hiçbir hakka sahip değildir. Kadrolu işçiler, ayın ilk günü aksamaksızın ücretlerini alırken taşeron işçilerinin ücretleri sürekli aksatılmaktadır. İşçilik için gerekli malzemelerde bile bir çifte standart vardır. Taşeron işçiler kadrolu işçilerin eski malzemelerini kullanmaktadırlar. Taşeron işçisinin senelik izin hakkı yoktur, çoğu yerde yemek hakkı yoktur. Taşeron işçisi, en pis işlere özellikle olmak üzere hemen her işte kadrolu işçiyle aynı işi yaparken, ücret ve sosyal haklar sözkonusu olduğunda tanınmamaktadır. Asıl patron taşeron işçisi için hiçbir sorumluluğun altına girmek istememektedir.

Sonuçta, taşeron işçisi katmerli sömürülürken, kadrolu işçinin üzerindeki sömürü zincirleri de kalınlaşmaktadır. Çözüm, örgütlenmekten geçmektedir. Taşeron işçiler, hakları uğruna mücadele etmek için biraraya gelip örgütlenmelidirler. İşçi dernekleri ve sendikalar taşeron işçilerinin örgütleneceği kurumlardır. Diğer taraftan, yürütülecek mücadelede kadrolu-taşeron ayrımı yapmamak önem taşımaktadır. Çünkü kadrolu-taşeron fark etmemekte sömürü düzeni tüm işçileri ezmektedir.

Başta kadro, servis, yemek ve ortak örgütlenme gibi talepleri kapsayacak bir mücadele süreci işçileri bekliyor.

Sınıf kardeşlerimizden haberler...

13-14 Mart'ta yüzbinlerce işçi ve emekçi sokaklara çıktı!

SSGSS yasasına karşı yerellerden yürütülen mücadelenin zorlaması üzerine, yıllardır toplanmayan Emek Platformu toplanarak 13-14 Mart eylem kararlarını aldı. Eylemler beklenmedik ölçüde geniş bir katılımla gerçekleşirken eylem günü tehditler savuran hükümet eylemin gücü karşısında geri adım attı. Tüm bunlara karşın 13-14 Mart eylemleriyle işçi ve emekçiler, ülke gündemini değiştirecek bir gücün sahibi olduklarını göstermiş oldular.

Topkapı'da da birçok işyerinde işçi ve emekçiler iş bırakarak eyleme katıldılar. Şişecam, Bayer gibi fabrikaların işçileri iş bırakıp işyerinde beklerken, PTT çalışanları işyeri önünde bir eylem gerçekleştirdikten sonra Saraçhane'ye kadar yürüdüler. Bu eylemde, ağır çalışma şartlarına maruz bırakılan PTT taşeron işçileri de sorunlarını anlatan ve taleplerini dile getiren dövizleriyle anlamlı bir katılım sağladılar.

6 Nisan'da onbinlerce işçi ve emekçi Kadıköy'deydi!

13-14 Eylemleri sonrasında hükümetin manevrasına destek verip, saldırıda "mutabık" olan Türk-İş ve Hak-İş sendikalarından farklı olarak tabanın sesine kulak veren sendikalardan DİSK, KESK ile TTB ve TMMOB'un örgütlediği Kadıköy'deki SSGSS karşıtı mitinge şiddetli yağmura karşın on binlerce işçi ve emekçi katıldı. Belli bir mücadele kararlılığın hakim olduğu eylem genel grev-genel direniş çağrısıyla sona erdi.

Eylemde Topkapı İşçi Derneği de pankart açarak yerini aldı.

Şahin Motor'da onurlu direniş!

Gebze Çayırova'da kurulu bulunan Şahin Motor Yatakları A.Ş.'de işten atılan Birleşik Metal-İş üyesi 59 işçinin onurlu direnişi devam ediyor. Grevlerinin 95. Gününde bir eylem yapan işçiler kazanıncaya kadar devam edeceklerini bir kez daha vurguladılar.

Sine-Sen'den 1 Mayıs çağrısı!

Geçtiğimiz yıl 1 Mayıs'ta ön saflarda yer alarak kararlı bir direniş sergileyen sinema emekçileri, bu yıl da 1 Mayıs'a katılacaklarını açıkladılar ve tüm işçi ve emekçileri 1 Mayıs'a çağırdılar.

SCT işçisi kazandı!

Tarsus'ta kurulu SCT OR Filitre fabrikası işçileri, 151 işçiyle Birleşik Metal-İş'e üye olmuş ve patronun sendikayı tanımaması ve 51 işçiyi işten çıkarması üzerine 15 Mart 2006'da greve başlamışlardı. Grevlerinin 2. Yılında patrona geri adım attırdılar. İşyerinde toplu sözleşme imzalanırken, işçiler önemli ücret ve sosyal haklarında önemli kazanımlar sağladılar. Zaferlerini 1 Mayıs'ta kutlayacaklarını açıkladılar.

İlbek işçisi direniyor!

GÖP Elma Bahçeleri'nde kurulu İlbek Tekstil işçileri, patronun bir gece yarısı makinaları kaçırarak işçilere ödemek zorunda olduğu yükümlülüklerinden kurtulma girişimi üzerine bir direniş başlattılar. 500 İlbek işçisinin çadır kurarak sürdürdüğü direniş halihazırda patrona geri adım atmaya zorlamış bulunuyor. Fakat, İlbek işçileri kazanıncaya kadar direnişlerini sürdürme kararlılığında olduklarını dile getiriyorlar.

1 Mayıs Marşı

Günlerin bugün getirdiği baskı, zulüm ve kandır
Ancak bu böyle gitmez, sömürü devam etmez
Yepyeni bir hayat filizlenir bizde ve ülkelerde

1 Mayıs, 1 Mayıs! İşçinin emekçinin bayramı
Devrimin şanlı yolunda ilerleyen halkların bayramı!

Yepyeni bir güneş doğar dağların doruklarında
Mutlu bir hayat filizlenir kavganın ufuklarında
Yurdumun mutlu günleri mutlak gelen gündedir

1 Mayıs, 1 Mayıs! İşçinin emekçinin bayramı
Devrimin şanlı yolunda ilerleyen halkların bayramı!

Vermeyin insana izin, kanması ve susması için
Hakkını alması için kitleyi bilinçlendirin
Bizlerin ellerindedir gelen ışıklı günler

1 Mayıs, 1 Mayıs! İşçinin emekçinin bayramı
Devrimin şanlı yolunda ilerleyen halkların bayramı!

Ulusların gürleyen sesi yeri göğü sarsıyor
Halkların nasırlı yumruğu balyoz gibi patlıyor
Devrimin şanlı dalgası dünyamızı kaplıyor

Gün gelir, gün gelir, zorbalar kalmaz gider
Devrimin şanlı yolunda bir kağıt gibi erir gider

İşçi Bülteni Özel Sayı: 294 * Fiyatı: 25 YKr * Nisan 2008 * Sahibi ve S. Yazı İşleri Md.: Gülcan CEYRAN EKİNCİ * EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti. * Mollaşeref Mah. Millet Cad. 50/10
Fatih/İstanbul * Tel/Fax: 0 (212) 621 74 52 * * Baskı: Özdemir Mat Davutpaşa Cad Güven Sanayi sit C Blok No: 242 Topkapı İstanbul * 577 54 92